

[Aksel Larsen.]

og varer, som mere eller mindre kan erstattes med andre varer, kan godt tåle en afgift. Men varer eller forbrugsgenstande, som absolut ikke kan erstattes med andet, og som er absolut nødvendige, dem skal man være varsom med at pålægge afgifter, og har man pålagt høje afgifter, bør man overveje, om de ikke bør enten afskaffes eller nedsættes.

Dermed vil jeg sige, at sådan set er jeg glad for den situation, vi nu befinder os i, for nu har vi da en mulighed for i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag at få kulegravet hele forbrugsbeskatningens område og få set på disse spørgsmål. Hvor er der sket en forvridning af konkurrencen? Hvor har man en afgift eller afgiftsform, der er generende? Og hvor begås der eventuelt social uretfærdighed gennem forbrugsbeskatningen? Kan vi på den måde få en rationalisering af forbrugsbeskatningen, eventuelt ved en almindelig indkomstbeskatning, ja, så vil vi stille os særdeles positivt og vil medvirke hertil.

Så må vi altså også se på den eksisterende forbrugsbeskatning, vi må se på punktskatterne, og jeg regner med, vi i udvalget kan få lejlighed til at gennemgå dette spørgsmål ret indgående.

Der er jo mange forskellige slags punktskatter, og nogle af dem er pålagt varer på områder, hvor man måske ikke kan hidse sig så meget op over dem. Jeg har aldrig kunnet hidse mig op over høje cigaretskatter eller høje ølskatter, selv om jeg synes, at man somme tider har været tilbøjelig til at pålægge for høj afgift på disse områder. Men der er visse nødvendighedsartikler, som vi ikke kommer uden om at forbruge; her synes jeg at det både er socialt forkasteligt og ligefrem umoralsk at have afgifter. Lad mig bare nævne et par enkelte eksempler — men vi finder jo mange, hvis vi vil gennemgå punktskatternes område — lad os tage elektriske pærer eller elektriske sikringer. Ja, det sidste, det er selvfølgelig helt galt, vi skulle jo nødigt have flere ildebrande her i landet end nødvendigt; man skal bruge elektriske sikringer, og man må ikke bruge noget andet, selv om man meget vel kan det; men så er det urimeligt, at man lægger afgift på elektriske sikringer. Lys skal vi jo også have, og vi bruger ikke mere tællepræs, vi bruger elektriske pærer, og jeg fin-

der, at det er en aldeles urimelig høj afgift, der er lagt på elektriske pærer. Jeg kunne også nævne andre eksempler, jeg skal lade det være nok med dette, og jeg skal ikke gå i rette med de vekslende finansministre, erindre dem om, hvilke løfter vi har fået om, at denne eller hin forhøjelse af punktbeskatningen, der blev gennemført som en angivelig nødhjælp i en vis situation, kun skulle være midlertidig, og når vi fik meromsen, så ville den blive ophævet igen, for jeg ved jo, at de løfter ikke kan holdes.

Jeg må dog lige godt sige — foruden at nævne de punktskatter, jeg har givet eksempler på her — at nu kommer man til at opfylde løftet om at ophæve restaurationskatten, som med den høje spiritusbeskatning, vi har her i landet, virkelig er urimelig; det må være muligt at undvære restaurantskattens provenu.

Nå ja, så kommer hertil, at vi er belastet med en engrosoms, Jeg må erkende, at jeg ikke er helt klar over, hvem der har størst skyld i, at vi fik dette monstrum af en omsætningskat, men jeg regner da med, at selv de, der dengang var ivrige efter at få den indført — det var i 1962 — nu er klar over, at den må vi se at slippe af med. Men slippe af med den og så lade et stort hul være i statskassen, det går jo heller ikke, så den må vi have erstatet med andre indkomster til statskassen.

Der kan naturligvis en almindelig omsætningskat komme ind i billedet, og den kan komme det så meget mere — og her kommer jeg til noget virkelig positivt om denne beskatningsform — som jeg har forstået, at finansministeren er i gang med — foruden sit arbejde på at få forbedret og skærpet kontrolloven i det hele taget — at skærpe skatteligningen, således at skattesnyderiet begrænses til det mindst mulige. Dermed begår man jo ikke uret mod nogen; man begår ret imod dem, som hidtil ikke har haft muligheder eller ikke har haft store muligheder for at snyde på selvangivelsen. Det er rimeligt, at folk kommer til at betale skat i forhold til deres indtægt eller, som man siger det, efter evne. Jeg har da forstået, at man endelig er nået dertil, at man indser, at der må et samarbejde til imellem de to væsener, toldvæsenet og skattevæsenet, for at man bedre kan udøve kontrollen. Jeg har forstået på finansministerens tale ved frem-